

5005 3. Beh. af Forst. t. Finantslov f. Finantsaaret fra 1. April 1875 til 31. Marts 1876. 5006

som jeg har tilladt mig at fremsætte, og dernæst om det andet Punkt, som for mig har Betydning, nemlig Forholdet til Udlandet. Den ærede Conseilspræsident udtalte sig der i en saa afgjort fredelig Retning og fastholdt et saa ubetinget defensivt Standpunkt, at jeg ikke kan se rettere end, at der her virkelig er Overensstemmelse mellem Ord og Gjerning fra Regjeringens Side, hvad jeg paaskjønner i Modsetning til den Uoverensstemmelse, som jeg paastaar der fra Flertallets Side er mellem Ord og Gjerning. Det er naturligvis ikke Thinget ubestjendt, at jeg ved de Udtalelser fra den ærede Conseilspræsidents Side, som jeg fremdrog, figter til de samme Udtalelser, som senere ere bleone paa andenhaand gjengivne i det her udfomnede halv officielle Blad med Attestation fra Udlandet om, at man fandt, at det var et meget heldigt Standpunkt, Regjeringen saaledes havde indtaget, og jeg tilstaar derfor for mit personlige Vedkommende, naar jeg tager alle disse Momenter i Betragtning, at jeg ikke kan være med til det, som Flertallet vil, nemlig at negte Regjeringen Ret til at begynde paa dette Pantserfrib. Jeg skal ikke skjule at udtale, at jeg, som jeg iøvrigt før berørte, forbauses over, at Demokratiet kan gaa den Vej, som det danske Demokrati her er gaaet. Jeg vil ærlig for mit personlige Vedkommende udtale, at jeg saa meget mindre kan betænke mig paa at gaa med Regjeringen i dette Spørgsmaal, som det vistnok ikke kan være Thinget ubestjendt, at de Udtalelser, vi hørte fra den ærede Conseilspræsidents Side ved den af mig nævnte Leilighed, aldeles gaa i den Retning, som jeg tidligere har gjort mig til Talsmand for. Jeg har, det tilstaar jeg, endnu bestandig den samme Opfattelse af det nævnte Forhold, som jeg havde, da jeg for flere Aar siden offentlig udtalte mig derom skriftlig; men jeg ser ikke rettere, end at, naar man som Folkerepræsentant kommer til at staa ligeoverfor en Regjering, der gaar i den Retning, som man selv anser for at være den rigtige, da stylder man ogsaa at støtte denne Regjering i de Punkter, som komme til at ligge for. Dette er som sagt for mit Vedkommende Grunden, hvorfor jeg ikke ser nogen Vanskelighed ved at stemme for den Bevilling, der nu foreligger, idet jeg paany finder mig foranlediget til at udtale min Glæde over, at Regjeringen har indtaget det Standpunkt udadtil, som den høitærede Conseilspræsident erklærede for Regjeringens, og som ogsaa for mig finder sit Udtryk deri, at Marineministeren kun forlanger en moderat Bevilling her paa Finantsloven. Naar jeg siger en moderat Bevilling, saa mener

jeg i Modsetning til, hvad det ærede Flertal synes at ville fremkomme med ved given Leilighed.

Winther: Det gaar jo ofte saaledes i Berden, at den, der har en politisk Anskuelse, tror at kunne sætte sig ind i, hvorledes den, der staaar paa et modsat Standpunkt, betragter den samme Sag; men deri tager man meget ofte feil. Naar jeg hørte det ærede Medlem give sig til at forklare, hvorledes Demokratiet burde stille sig i denne Sag, saa tror jeg virkelig, at han talte som den Blinde om Farverne; jeg har i den Henseende albrig set det ærede Medlem staa ved vor Side hverken i denne Sag eller i nogen anden; men det kan jo ikke nytte at disputere videre derom. Det ærede Medlem tror naturligvis, at han opfatter Demokratiet rigtig, jeg tror, at han opfatter det urigtig; det er min Overbevisning. Dette skal jeg nu imidlertid ikke opholde mig længere ved; det var kun en indledende Bemærkning, jeg vilde gjøre. Jeg skal nu sige et Par Ord om det ærede Medlems Udtalelser. Det ærede Medlem troede, at, naar han stemte for dette ene Pantserfrib, saa kom han ikke derved til at befordre Bygningen af to til eller endog saa flere, men dette er en Feiltagelse; thi det ligger i Regjeringens Plan, at der skal bygges flere Skibe til. Altsaa er Flertallet i den Henseende aldeles ikke gaaet videre, jeg kan endog saa sige, at det er gaaet mindre vidt end Regjeringen; det har dog bestemt antydet, at der kun skulde bygges 3 Skibe, men Regjeringen har ikke sat en saadan Grandse for, hvad den vil have bygget. (En Stemme: Regjeringen har ogsaa sat 3 Skibe). Saa er det i ethvert Fald akkurat det samme; men saa er der jo det Gode ved Flertallets Stilling — jeg mener Flertallet i den Betænkning, som det ærede Medlem omtalte — at det vil have, at disse Skibe skulle bygges af den Art, som til den Tid, da Bygningen sættes i Værk, anses for at være den hensigtsmæssigste, og det er ikke forud bestemt, at det skal være Pantserfrib. Dette er en stor Forskjel. Jeg skal ikke her komme videre ind paa den omtalte Betænkning, uden forsaavidt det ærede Medlem omtalte den; men ihvorvel jeg har min store Betænknelighed derved, kan jeg dog ikke se Andet, end at den sætter en Grandse for de Udgifter, der skulle gjøres, hvormod det er aldeles usikkert, hvortil Regjeringens Forslag vil føre. Læg Mærke til, at Regjeringens Befæstningsplan jo er skreden langt udover de 30 Millioner Kroner, og dette er dog blot Begyndelsen paa Noget, hvis fortsatte Belsøb man ikke bestemte kan paapege,